

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Să îngrijim de tinerimea adultă

— Activitatea bisericii și a școlii. — Colaborarea organelor administrative. —

Scriu rândurile de față impresionat de două fapte:

Unul este alarma dată într'un ziar german din Ardeal, de un pedagog sas, când insistă pentru grijă și control mai sever asupra tinerimii săsești, care — așa spune — a început a se depărta tot mai mult de principiile de educație național-religioasă.

Sășii ardeleni de altfel își au de mult organizația și în privința educației tinerimii adulte. Până la vârsta majoratului ea este supusă la anumite reguli, ordine și restricțiuni, formulate și cuprinse în cunoscutele «Statute ale tinerimii evanghelice-luterane». Acestea sânt cele zece porunci ale tinerimii.

Trebuie, fără doar și poate, să facem și noi mai de mult același lucru; căci și tinerimea adultă a satelor noastre are trebuință d'a fi crescută în supraveghere națională-creștinească, în scop să nu-și însușească, pe lângă unele scăderi moștenite, altele nouă, răsărite din disordinea morală a vremilor schimbătoare.

De sigur, cunoscând aceste rele, dăunătoare viitorului neamului, biserica ortodoxă română din Ardeal, a hotărât înainte cu doi ani, prin societatea «*Sfântul Gheorghe*», să îndrume și să oblige pe preoții noștri, să organizeze tinerimea adultă, pe baza unor statute aprobate de biserica ortodoxă.

Dar, în celaș timp, sânt îndatorați și învățătorii școlilor de stat de a organiza tinerimea dela sate, în baza unor statute elaborate de autoritatea școlară.

Eată deci, că atât biserica noastră, cât școala, au simțit primejdia ce amenință viitorul neamului, dacă nu se vor îngriji stăruitor de soarta tinerimii noastre adulte.

Când îndrumările primite le vor pune, atât preoții cât și învățătorii, în conștiință aplicare, dezvoltarea vieții religioase-culturale, sociale și cetățenești a membrilor societăților va putea lua avânt tot mai puternic. —

Al doilea motiv de a mă ocupa cu această chestiune, este ordinul prefecturii județului Hunedoara, dat tuturor organelor administrative din județ, în scopul organizării tinerimii române, în societatea «*Sfântul Gheorghe*», conform statutelor emanate dela autoritățile bisericesti ort. rom. din Sibiu.

Numai cu sprijinul și colaborarea organelor administrative vom ajunge, curând și sigur, la ceea ce năzuim, în privința cul-

tivării morale religioase a tinerimii noastre. Eată cum crede de bine prefectul județului Hunedoara, a ajutat această sănătoasă mișcare:

Prin circulara sa ordonă organelor administrative a lua contact cu dnii preoți, cu cari să se caute toate mijloacele necesare pentru înfăptuirea societăților tinerimii adulte «*Sf. Gheorghe*». În ce privește sprijinul și concursul material, administrația promite:

1. Teren, bani, lucrători și materialul necesar, pentru construirea de localuri de întruniri, joc etc.

2. Autorizațiuni pentru ținerea de jocuri nu se vor mai da, decât tineretului moral, organizat în societate;

3. Incassarea și urmărirea pedepselor ce se vor măsura membrilor, conform statutelor, prin concursul primăriilor comunale;

4. Sprijinul prin orice alte mijloace legale, ducătoare la scop.

Asfel administrația a înțeles să-și îndrepte luarea aminte din tot dinadinsul asupra îngrijirii mai bune a tinerimii adulte, și de aceea vine în ajutorul bisericii, care voește să fie și mai departe păstrătoarea credinței strămoșești și a obiceiurilor morale ce ne-au ocrotit neamul veacuri dearândul.

Biserica ortodoxă românească vrea să crească și să aibă fii și cetățeni vrednici ai scumpei noastre patrii mărite.

Să-i stăm cu toții într'ajutor!

Dr. Eugeniu Munteanu

Nr. 2442/1927.

(32) 1—3.

Concurs

La Academia Teologică ort. «*Andreiană*» din Sibiu, este vacant postul al doilea de **spiritual**, pentru ocuparea căruia se publică concurs, cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «*Telegraful Român*».

Dela concurenți se cere:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu școlar.
3. Absolutor teologic.
4. Testimoniu de calificatiune preoțească.
5. Adeverință despre serviciul de până acum.
6. Alte eventuale documente.

Preferiți vor fi preoți necăsătoriți ori văduvi.

Spiritualul va avea locuința și întreținerea în institut, precum și un salariu lunar de Lei 5400, plus eventualele gradații, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu.

Cererile sunt a se adresa Consiliului eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, 9 Martie 1927.

Consiliul eparhial al arhidiecezei ort. rom. de Alba Iulia și Sibiu

Alipire la partidul poporului. În ultimul consiliu de miniștri, ținut săptămâna trecută, dl *V. Goldiș*, ministrul cultelor, a citit comunicatul, prin care parlamentarii partidului național român, întruniți în 10 Martie 1927, decid în unanimitate alipirea desăvârșită la partidul poporului de sub conducerea dlui general Averescu. Hotărârea aceasta se motivează prin rezultatele importante obținute de dl gen. Averescu atât în politica internă, cât și în cea externă, precum și prin încrederea deplină în conducătorul partidului poporului, după ce între reprezentanții autorizați ai partidului național român și între membrii partidului poporului s'au creat legături sufletești durabile, care pot garanta rodnică activitate închinată binelui obștesc.

Societatea Națiunilor a discutat afacerea optanților unguri în chestiunea reformei agrare din România. Exproprierea nu este operă de prigonire națională, — proprietarii români aduc egale sacrificii, — ci de consolidare socială, de care profită toți cetățenii patriei. Acest fapt l-a arătat, în mod strălucit, discursul de trei ore, rostit la Geneva din partea dlui *N. Titulescu*, delegatul României în Consiliul suprem al Societății Națiunilor. Presa străină înregistrează cu elogii marele discurs al diplomatului român, recunoscând drepturile României contestate de unguri. Astfel n'avem motiv de-a ne îndoii, că și de astădată dreptatea cauzei românești va ieși biruitoare.

Reținem, din aprecierile presei străine, următorul pasaj din «*Berliner Lokalanzeiger*»:

In numele României — scrie ziarul berlinez — a vorbit dl Titulescu, acest geniu al discursurilor, care vorbește admirabil toate limbile europene, robind un strălucit discurs. Toate scânteele unui talent oratoric erau cuprinse în admirabilul discurs, cel mai lung pe care l-a ținut până azi vreun orator în fața Societății Națiunilor. Genialul vorbitor a vorbit trei ore și jumătate, făcând să vibreze toți nervii ascultătorilor...

Răspunsul delegatului maghiar s'a prezentat — după acelaș ziar — cu desăvârșire palid și șters.

„Religia și capitalul biologic național”.

În 2 Martie, a. c. în sala prefecturii jud. Cluj, I. P. C. Sa arhimandritul Scriban și-a dezvoltat, interesanta conferință, tratând despre «*Religia și capitalul biologic național*».

Conferențiarul a schițat rolul pe care trebuie să-l aibă religia în combaterea relelor sociale și la refacerea națională.

Opera preotului poate merge mână în cu cea a medicului în o mulțime de chestiuni de ordin igienic și social.

Importanța religiei se poate afla însă și în combaterea scăderii nașterilor, știut fiind că această scădere duce la sleirea forțelor națiunii.

Trecând în revistă misionarismul călugărilor și opera societăților «*Crucea Roșie*» și «*Crucea Albastră*», Arhim. Scriban s'a oprit și asupra activei organizații întemeiată la Sibiu de preotul Iosif Trifa, sub numele de: «*Oas'ea Domnului*». Oratorul găsește că cea mai bună cale de convingere rămâne puterea cuvântului.

Darul parohiei din Braşov-Cetate

Una sută mii de Lei pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Consiliul parohial dela sfânta biserică din Braşov-Cetate, sub preşedinţia părintelui Vasile Mereş, şi la propunerea sa, a votat cu unanimitate şi cu mare entuziasm, cum ni se telegrafiază dela Braşov, suma de Lei **una sută de mii** (100,000) pentru restaurarea şi întregirea sfântului locaş istoric brâncovenesc dela Sâmbăta de sus.

Cetatea Braşovului n'a rămas, nici la această ocazie, mai pe jos de splendida dărnicie a parohiei surori din Braşov-Schei, răspunzând, la chemarea Arhierelui său, cu aceeaş largă mână şi cu aceeaş înaltă înţelegere a intereselor ortodoxiei.

Cele două parohii braşovene, dela Sf. Nicolae şi din Cetate, mergeau şi pe vremuri mână în mână, când sub înţelegătoare conducere a protopopului de neînfrântă activitate, Ioan Popasu, s'au învoit să ridice împreună o şcoală centrală, din care apoi a răsărit neîntrecutul nostru liceu „Andrei Şaguna“ de astăzi.

Negustorii români din Cetate înfiinţaseră încă dela 1835 o şcoală populară, unde fusese învăţător câva

timp şi Gheorghe Bariţ, Nestorul ziaristicii româneşti şi istoricul de mai târziu al Ardealului. Aceiaşi negustori, dornici de propăşirea şi înălţarea neamului, au întemeiat, tot atunci, primele reuniuni româneşti în Ardeal: „Casina negustorească“, (Casina română actuală), „Gremiul comercianţilor români de comerţ levantin“. Astfel, viaţa culturală şi naţională a Braşovului a dat mereu în spor.

Urmaşii vrednici ai acelor luminaţi negustori, iubitori ai vechei biserici, aduc astăzi jertfă nouă, oferind un dar princiar pentru măreţul act al restaurării acelu sfânt aşezământ, care nu se poate desăvârşi decât atunci, când toţi bunii fii ai parohiilor noastre se vor grăbi cu obolul lor, merit să-l înfăptuească.

Fie ca exemplele înălţătoare de până acum să găsească răsunetul cuvenit în inimile tuturor drept credincioşilor noştri, ca sf. biserică s'ajungă ocrotitoarea cât mai puternică a fiilor săi.

Mărire şi laudă generoşilor donatori din parohia Braşov-Cetate!

s'a dus la faţa locului în 41 localităţi. În locurile, unde s'a raportat că şcolile s'au închis, s'a fotografiat stând de vorbă cu profesorii în şcolile cu uşile deschise.

La Cluj a stat de vorba cu Groful Bethlen, preşedintele partidului maghiar, cu episcopul reformat Makkay, cu episcopul unitar I. Ferencz şi cu şeful Statului catolic G. Balázs. Toti au declarat, că raporturile româno-maghiare evoluează satisfăcător.

La Liga Naţiunilor s'a constatat că regimul românesc acordă minorităţilor, în chestiile culturale şi şcolare mai multe drepturi decât prevăd clauzele tratatelor de pace.

Ministerul de externe a publicat o carte: *The minority question in Transsylvania*, din care estrag câteva date:

a) Maghiarii au azi

120 asociaţii culturale	faţă de 106 înainte de Unire
34 societăţi religioase	„ „ 28 „ „ „
37 societăţi muzicale	„ „ 31 „ „ „
30 societăţi sportive	„ „ 20 „ „ „

b) Germanii au azi

146 societăţi culturale	faţă de 100 înainte de Unire
101 „ muzicale	„ „ 74 „ „ „
21 „ religioase	„ „ 18 „ „ „
30 „ sportive	„ „ 14 „ „ „

c) Maghiarii au azi

354 Cooperative	faţă de 325 înainte de Unire
67 filantropice	„ „ 60 „ „ „

d) Germanii au azi

450 soc. cooperative	faţă de 418 înainte de Unire
59 soc. filantropice	„ „ 52 „ „ „

Nu mai vorbesc de întreprinderile industriale şi comerciale, în care naţionalităţile deţin egemonia în Ţară. Republica americană are în capitala Ţării noastre un reprezentant foarte destoinic în persoana dlui ministru Culberston, care în decursul verii trecute a întreprins o călătorie de studii prin Ţara întreagă. Experienţele făcute în această călătorie se cuprind în următoarele: «peste tot locul mi-am câştigat convingerea că minorităţile se bucură de cel mai echitabil tratament şi din conversaţiile avute cu reprezentanţii lor, convingerea mea a ieşit întărită. (Interview în Biruinţa, Cluj, 13 Sept. 1926). Ori cât de departe suntem noi cu ţările, adevărul se poate controla prin factori de răspundere.

În ceea ce priveşte declaraţiile atât de înfiorătoare ale domnului Dr. Edgar J. Mullins, presidentul de la Southern Baptist Seminary, care zice: *I would ten times rather have Soviet Russia for the treatment of non-conformists* (Prefer tratamentul de zece ori mai bun al Sectarilor în Rusia sovietică decât în România), găsesc că e o exagerare regretabilă, şi o ignorare vădită a stărilor din Ţara noastră.

E necesar să arăt că după răboiu s'au ivit în România o mulţime de secte nouă, cari au început o acţiune de concurenţă tuturor Bisericilor şi confesiunilor din România. Nici una din bisericile şi confesiunile istorice nu vede cu ochi bucueroşi înmulţirea acestor secte nouă şi necunoscută până acum, câtă vreme fiecare biserică şi confesiune istorică caută să închege în sânul credincioşilor lor unitatea sufletească, sdruncinată de răboiu şi de atâtea curente socialiste, bolşevice şi de şovinism ultranaţional. Ţara noastră, să nu se uite, e în graniţă cu Rusia sovietică.

Propagandiştii sectelor nouă propun un metod de regenerare instantanee, care multora se pare suspectă, asemănându-se sugestiilor raiului bolşevic. Sectarii dau mult de lucru în armată, unde deneagă prestarea jurământului militar. Ei critică armata şi ordinea socială şi propagă idei

Chestia românească în presa din America

Din prilejul vizitei M. S. Reginei Maria în America, clevetitorii Ţării au pus la cale redactarea unui memoriu despre pretenziile persecuţiei ale minorităţilor şi sectarilor din România. Memoriul era să fie prezentat Reginei noastre de către o delegaţie a Baptilistilor din America. Majestatea Sa, grăbindu-se acasă din cauza boalei Augustului ei Soţ, n'a putut primi în audienţă delegaţia. Memoriul s'a publicat la 27 Noembrie în revista: *The Churchman*, din Newyork. El cuprinde date calunziatoare. Asesorul consistorial Tr. Scorobeş a trimis îndată o întâmpinare în limba engleză, care s'a publicat în numita revistă religioasă, la 19 Februarie a. c. Redacţia revistei a înştiinţat pe păr. Scorobeş, că înainte de publicarea răspunsului său, a prezentat persoanelor cari au semnat memoriul textul întimpinării care e următorul:

Audiatur et altera Pars.

On. Redacţie,

Ca vechiu cetitor al escelentei Dvoastre reviste: *The Churchman*, permiteţi-mi să vă cer ospitalitatea de a scrie câteva cuvinte în interesul adevărului situaţiei minorităţilor religioase şi naţionale din patria mea, România, pusă pe banca acuzaţilor înaintea Tribunalului opiniei publice americane.

Am citit editorialul Dvoastre din 27 Noembrie 1926, în care se publică petiţia, semnată de 60 de persoane marcante din Statele Unite şi care a fost destinată M. Sale Reginei Maria, în chestia persecuţiilor din România.

Neamurile şi Ţările ca şi indivizii se întâmplă să aibă şi duşmani şi prieteni. Prietenul bun se arată la năcaz. Prietenii noştri, în timpul marelui războiu mondial

ne-au stat într'ajutor, să dărâmam graniţele nedrepte, care sfâşiau cumplit trupul naţiunii române.

Printre aceşti prieteni numărăm şi nobila naţiune americană, căreia neamul nostru îi va păstra o veşnică recunoştinţă, căci a pecelluit biruinţa dreptăţii cu sângele său. Unul dintre marii Dvoastre preşidenţi a spus: *I tremble, when I remember that God is just, (Mă cutremur, când mă gândesc că Dumnezeu e drept) şi această conştiinţă de dreptate în lume s'a afirmat în chip splendid, în războiul mondial.*

N'am dori să vedem un singur american, ataşat unei cauze nedrepte.

De oarece e fapt constatat, că multă lume nu se poate împăca nici azi cu situaţia, creată de războiu şi consacrată prin tratatele de pace, cei nemulţumiţi agită pe faţă şi în ascuns împotriva Ţării noastre şi vor să răstoarne ordinea actuală prin mahinării şi denunţuri indecente.

Liga Naţiunilor a primit adeseori gravamine din partea minorităţilor din România. În presa mondială se duce o campanie alarmantă în chestia stărilor de la noi şi au venit în ţară delegaţiuni streine, să cerceteze relaţiile din Ţara noastră.

Guvernele româneşti au acordat cea mai mare libertate acestor delegaţiuni, bineştiind că prin cercetarea la faţa locului, se poate cunoaşte adevărul, de care niciodată nu ne-am temut.

Prin luna Septemvrie a. c. dl Erik Colban, secretarul secţiei minoritare a Ligei Naţiunilor, alarmat de rapoartele că se maltratează naţionalităţile, că autorităţile Statului închid şcolile şi încule bisericile, că torturează prunci şi spânzură moşnegii de felinarele răspântiilor — a venit în Ţară,

internaționale, cu desființarea granițelor dintre State

Propagandiștii sectari sunt în mare parte străini, iar cea mai mare parte din aderenții lor autohtoni sunt de o grosolană ignoranță teologică.

Biserica noastră ortodoxă, ca și cea uciată, romano-catolică precum și confesiunile: luterană, calvină, unitară, toate cu tradiții istorice în Transilvania, își dau seamă că mentalitatea din tranșee, precum și a mișcărilor din Rusia sovietică nu se poate vindeca printr'un act de trecere la una din sectele americane, spre a se regenera ci numai printr'un lung proces de terapeutică sufletească, și care încă își poate avea crizele sale inevitabile.

Eu sunt sigur că de ar veni în Țara noastră luceferi ai vieții religioase ca Dr. Em. Fosdick, Dr. Cadman, Epp. Brent și colaboratorii escelentei Dvoastre reviste, toată lumea, fără deosebire de limbă și confesiune, i-ar saluta ca pe niște soli ai lui Hristos. Ei s'ar bucura văzând străduințele depuse de toate bisericile și confesiunile țării în scopul regenerării morale a credincioșilor lor și n'ar accepta lozinca noilor sectari, că singura mântuire e părăsirea vechilor biserici și confesiuni, în cari s'au născut și la sânul cărora au trăit până acum.

De aceea simțim un profund regret că am văzut numele atâtor distinși americani pe o petiție, adresată M. Sale Reginei Maria, a cărei vizită în America a fost un act de sinceră amicitie și un avertisment în contra potopului de calumnii și intrigi, aduse României și stărilor de la noi.

Primiți, Dle Redactor, etc.

Sibiu, România.

Rev. Tr. Scorobet,
asesor consistorial.

Din eparhiile bisericii noastre

I

O serie de lucrări, neapărat trebuincioase bunei stări a sfintelor locașuri, s'a întreprins în eparhia Romanului.

P. S. Sa episcopul *Lucian*, cum vedem din revista clerului eparhiei de peste munți, și-a îndreptat preocupările asupra interiorului catedralei dela Roman și asupra picturilor cu care era decorată. Biserica datează din mijlocul secolului al 16-lea, zidirea ei a început-o evlaviosul voevod Petru Rareș cu Doamna Elena.

Pictura catedralei, un monument de artă a veacului 16, a fost deteriorată de vreme și îngrită de fum și, afară de aceasta, acoperită și de o zugrăveală făcută în veacurile următoare.

Lucrarea de reînviere a acestei picturi în frescă și spălarea catapitezei, cu bogate sculpturi, va costa aproape un milion de lei.

Pentru acoperirea cheltuelilor împreunate cu înnoirea aceasta a catedralei, și pentru alte trebuințe bisericesti, s'a întemeiat *Fondul catedralei*, la care cel dintâi s'a înscris P. S. Sa episcopul *Lucian* al Romanului cu suma de 30 mii de lei.

Contribuirile generoase ale preoțimii, ale membrilor din corporațiile bisericesti și ale altor iubitori de biserică și neam, se urmează cu râvnă vrednică de mărețul scop.

II

P. S. Sa episcopul *Iustinian* al Cetății Albe-Ismail, bărbat cu o bogată activitate pe terenul bisericesc și național în Ardeal, a reorganizat — ajutat de directorul, păr. Grosu — *Seminarul din Ismail*, care are astăzi 288 elevi și 18 profesori.

Școala aceasta, de cultură creștină și română, și-a luat începutul în 1857, înființată de

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dela clerul din protopopiate. — Alte dăruiri. —

Ofrandele cucernicilor noștri parohi, inspirați de toată dragostea pentru așezămintele sfinte ale ortodoxiei, se înmulțesc în mod îmbucurător cu fiecare zi. Nici unul dintre acești parohi, fie cât de modest în bunuri pământești, nu se dă în lături de a veni cu obolul său și a sprîjini acțiunea reclădirii istoricului sfânt locaș al mănăstirii brâncovenești dela Sâmbăta de sus.

Au contribuit:

Parohia Brașov-Cetate	100,000
Din protopopiatul Hațeg următorii:	
Dr. Cornel Popescu , protopop, Hațeg	2000
Octavian Medrea , paroh Sălașul de sus	1000
Petru Armean , paroh, Ohaba de sub peatră	1000
Mihail Popoviciu , paroh, Gânța	1000
Simion Albu , paroh, Măceu	1000
Petru Tămășoiu , paroh, Grid	1000
Octavian Piso , paroh, Silvașul de sus	1000
Adrian Ungur , paroh, Rea	1000
George Petrinca , paroh, Sânpetru	1000
Ioan Roman , paroh, Covragiu	1000
Iuliu Tirinescu , paroh, Boșorod	1000
Ieronim Uiețiu , paroh, Streiu-Sângeorgiu	1000
Septimiu Popoviciu , par. Luncani	1000
Nicolae Georgescu , paroh, Streiu-Săcel	1000
Silviu Dușa , paroh, Vâlcelele-bune	1000
Ioan Fărcaș , paroh, Băiești	1000
Nicolae Ciocan , paroh, Bățalar	1000
Pompei Popoviciu , paroh, Ocoliușul-mare	1000
Ilie Popoviciu , par. Ocoliușul-mic	1000
George Medrea , paroh, Ruși	1000
Romul Ciocan , paroh, Vâlcelele-rele	1000
Ioan Susman , par. Silvașul de jos	1000

Din protopopiatul Agnita următorii:

Ioan Alexandru , paroh și adm. prot., Ilimbav	2000
Emil Păcală , par. Dealul-frumos	2000
Nicolae Gavrea , paroh, Benești	1600
Ioan Petrișor , paroh, Alțina	1600
Ioan Savu , paroh, Coveș	1600

mitropolitul Sofronie Miclescu al Moldovei, după ce tratatul dela Paris din 1856 a restituit Moldovei județele basarabene Cahul, Bolgrad și Ismail. Școala catihetică de atunci s'a transformat în 1864 în seminar cu internat, prin un decret al lui Cuza Vodă.

Sub stăpânirea rusească (1878—1918) au funcționat în localul seminarului școale rusești. După actul unirii dela 27 Martie 1918 seminarul dela Ismail se deschide ca școală duhovnicească (seminar inferior) cu 4 clase, ear în 1923 e transformat în seminar teologic. În acest an

Romul Constantinescu , par. Ighiș	1200
Gheorghe Conta , paroh, Cincul	1000
Nicolae Pandrea , par. Ghijasa inf.	1000
Macedon Grecu , par. Hundrubeh	1000
Valeriu Cosma , paroh, Iacobeni	1000
Ioan Ceteanu , paroh, Țichindeal	1000
Valerie Bânda , paroh, Vărd	1000
Eugen Bologna , paroh, Nocrich	1000
Nicolae Huiu , paroh, Găinari	1000
Ioan Floca , paroh, Zlagna	800
Emil Terchilă , paroh, Bărghiș	500
Lazar Cocoș , paroh, Șomărtin	500
Ioan Berghea , paroh, Bruiu	500
Valeriu Bonea , paroh, Fofeldea	500
Florian Bologna , paroh, Marpod	500
Nicolae Babeș , paroh, Ruja	500
Cornel Stănuț , paroh, Săsăuș	500
Ioan Braniște , paroh, Toarcla	500
Pavel Savu , adm. par. Veseud	500
Ilarion Muntean , ad. par. Măgărei	500
Dionisie Turcu , paroh, Șoarș	400

Au mai contribuit următorii preoți din prot. **Târnava-mare**:

Nic. Stoicovici , paroh, Mălâncrav	1000
Radu Marcovici , paroh, Șmig	1000
Ioan Rusu , paroh, Nadeșul-sălesc	1000
Ambrosiu Tătar , paroh, Hetur	400

Din protopopiatul **Branului** au mai contribuit:

George Coman , paroh, Ghimbav	1000
Nicolae Cărmănuș , par., Fundata	1000
Ilariu Plotogea , par., Tohanul-nou	1000
Victor Plotogea , paroh-capelan, Tohanul-nou	1000
Ioan Nan , paroh, Râșnov	1000

Colecta studentului dela Acad. teol. Andreiană, Sibiu, **Victor Marin** în **Răusadului** 800

La adunarea generală a societății p. a. „**Vinicultura**“, Sibiu, s'a făcut o colectă la care «**Vinicultura**» s'a înscris cu 500 Lei, și mai mulți membri cu sume între 20—100 Lei, în total 1360

Lei: 157,760

Suma de mai 'nainte Lei: 1.101,024

Suma totală Lei: 1.258,784

RECTIFICĂM greșala de tipar din numărul precedent: în loc de Ișan și de Baci, este a se citi ISAC.

școlar 1926/27 funcționează complet cu 8 clase și va da prima serie de absolvenți după 70 de ani dela înființare.

Elevii sânt pe jumătate din Basarabia, ceilalți din Dobrogea, Moldova, Muntenia și Oltenia. Intre profesori unul este din Ardeal, 2 din Bucovina, restul din Basarabia, Moldova și Muntenia.

Construirea unui nou local pentru seminar va da și mai mult avânt celor ce muncesc pentru întărirea credinței și răspândirea culturii naționale.

Fondul Săracilor români din comuna Rășinari

— Istoricul unei opere de binefacere: 1841—1926 —

Zorile libertății naționale după anii 1848—49, alimentate și de un duh cu adevărat creștinesc, — au dat ființă unor opere de binefacere, au ridicat la suprafață idei mărețe în dorul ferbinte de a contribui pe orice cale și prin toate mijloacele posibile la fericirea și înaintea neamului, care după veacuri de impilare doria să-și croiască altă soartă...

Preceptele creștine altoite și împletite cu libertatea ce se ivea în direcție națională — iată cea mai fericită combinație pentru marile și roditoare idei, pentru opere de cultură de binefacere legate de propășirea ce a urmat după viforul mântuirii, după redesteptarea națională în a doua jumătate a veacului al XIX-lea.

În fruntea tuturor mișcărilor și înfăptuirilor, cu caracter creștinesc și românesc, strălucia pe acele vremuri acela care a fost marele Mitropolit Șaguna. Cunoscute sânt legăturile lui cu fruntașii neamului, înțelegând aci și pe conducătorii și apostolii laici ai satelor noastre cu cari stătea în părintească legătură, povățuindu-i spre opere de binefacere, de solidaritate, de întărire.

Nu săvârșim nici un păcat afirmând că din raza de bunătate, lumină și înțelepciune a revărsat cu prisosință fața de conducătorii comunei Rășinari dându-le sfaturi și povețe: cum pot fi mai folositori, neamului, obștei și sufletului lor, aplicând și traducând în faptă eternele adevăruri ale învățăturilor evanghelice. Din aceste convorbiri și legături au răsărit două opere de binefacere aproape în același timp: Fondul Săracilor și Fondul stipendial pentru tinerii cari studiază, «ca din tinerime se răsără bărbați înzestrați cu cunoștințe temeinice spre a servi odinioară cu distincțiune ca angajați ai statului, ori comunei ca păstori sufletești, sau ca învățători populari, sau ca conducători de întreprinderi industriale și comerciale în comună sau la națiunea lor». Capitalul fundamental de 27.000 fl. l-a dat comuna, și dela anul 1864, aproape n'a fost student să nu primească ajutor din această fundațiune.

De astădată ne preocupă istoricul Fondului Săracilor.

Fruntașii și bătrânii satului încă la anul 1841 au început a căuta modalitățile cum s'ar putea mai bine, mai practic și statornic îndeplini și dovedi iubirea către aproapele, arătând prin fapte credința «să asigure un ajutor locuitorilor din comună, cari prin nenorociri neprevăzute, bătrânețe sau slăbiciuni truștii, au ajuns la stare tristă de-a nu-și putea susține viața, lipsiți fiind totodată și de ajutorul familiilor lor sau a consăngenilor». Acești creștini nu erau preocupați de o idee trecătoare, de-a ajuta de ocazie prin o colectă odată în an, la zile mari. Nu, ci doriau o iubire dovedită în permanență, o ajutorare sistematică, organizată pentru todeauna. Sărăcia cu întreg cortegiul de năzuri, suferințe, neputințe, etc. sunt perma-

nente în viața omului, azi la unul, mâine la altul, nu numai odată în an. Invalizi ai vieții au fost și pe timpul lui Hristos. Orbii, șchiopii, bolnavii sunt totodată pietrele de încercare pentru cei ce pot și au datoria să contribuie la însănătoșirea și ajutorarea lor. Sunt o dovadă și un mijloc a dovedi: suntem noi creștini în adevăratul înțeles — sau numai ne numim așa?

Împrejurările din multe puncte de vedere nu erau tocmai favorabile pentru astfel de opere de caritate, de binefacere. Amestecul autorităților străine în administrația comunală le da de gândit. B' serica trăia într-o scare de umilință. Ideia odată încolțită în inima lor le a dat și putința a o realiza — întemeind un fond de binefacere, independent de ori care altă instituțiune sau autoritate mai mult sau mai puțin vremelnică față de eterna poruncă a iubirii aproapei...

Și până a avea forma și cadrele exterioare unui fond, unei manipulări de avere publică cerute de legile țării, bătrânii au și pus-o în aplicare, căci ideea nu putea fi înăbușită, nici combătută. Formalitățile cerute au durat 9 ani, dela 1854 până la 1863, când paragraful de altcun secundari față de idee au primit aprobare mai înaltă.

Bătrânii se adună la sfat și aștern pe hârtie o sinceră și creștinească mărturisire, dorința sufletului lor, cu slove potolite în petiția ce însoțea statutele.

«Subscrișii, pătrunși de simțul datorinței creștinești, cu cuget de-a întinde mână de ajutor celor săraci, de-a șterge după putință lacrimile de pe fața celor scâpătați în senzul Sf. Evangheliei, a lubi pe de aproape și a ajuta pe cel lipsit, luând în considerațiune lipsa multor mizeri părăsiți prin ușile locuitorilor noștri, am pășit la anul 1854 spre acest scop salutar spre formarea unui fond din ale cărui venit anuale să se ajutoreze mizerii locuitorii născuți în Rășinari, cugetând că locuitorii noștri bine simțitori vor îmbrățișa cu aceeași căldură și pe viitor acest institut filantropic. Nici am venit la acel cuget, că doară prin aceasta să dăm ocazie spre înmulțirea pauperismului, drept aceea am și zis că numai acel sărac să se împărțesească de binefacerea fondului acestuia, cari nu vor fi cauza pauperismului lor. Înmulțindu-se fondul acesta în viitor, dând Dumnezeu binecuvântarea Sa și ridicând comuna o casă spre ocrotirea mizerilor, cu atât mai folositor va fi fondul acesta. Fiind convins de filantropia simțire ce nutrește în inimă fiecare, ne-am luat cetezanța în numele tuturor cari au contribuit spre formarea fondului acestuia, a ne ruga să mijlociască la locurile mai înalte ratificarea acestor statute. Rășinari, la 2 Mai 1854: Coman Cloren, Nicolae Măreanu, Nicolae Adam, Coman Hâmbășianu.

La început s'a contemplat ca toate pedepsele polițienești, de transgresiune, 1% din licitațiuni și alte pedepse mărunte, incidentale dela comună să fie destinate acestui fond. Cei în drept n'au aprobat. Deși bătrânii credeau la început a lăsa în administrația comunei acest fond pe lângă condițiile de mai sus, văzând

refuzul celor de sus, ca nu cumva vreodată să-i se schimbe destinațiunea, au ajuns la o altă idee originală în felul ei: Fondul să fie administrat independent de orice instituțiune locală, de toți donatorii, fondatorii și binefăcătorii lui, condus fiind de cei mai de frunte donatori, — iar nefiind nici un individ mai de frunte din aceia, atunci «Tată al Săracilor» se va numi de către parohii concurenți ort. dimpreună cu antistia comunală.

Incerările de a obține aprobarea cuvenită nu au dus la rezultat așa cum ei au contemplat iar în felul cum doriau autoritățile, nu aflau ei bine garantat scopul și aceea ce urmăreau cu acest fond de binefacere. În deseale consfătuiri n'au aflat altă modalitate decât să-i facă un adânc compliment de nevoie împăratului de pe vremuri scriind, că voim să se eternizeze actul de cununie cu împărăteasa în anul 1854 prin înființarea acestui fond, totuși independent, autonom în toată ființa sa. După 9 ani s'feticii împăratului «au întărit statutele». Astfel la anul 1863 ideea a fost îmbrăcată în formele cerute de legile țării — dar totuși după voia fondatorilor. Aceste pedeci nu i-au ținut locului, încă dela anul 1841 se împărțeau ajutoarele celor săraci.

Baza fundațiunii o formează un capital de 2841 fl. și 20 jug. pământ dăruit de mai mulți donatori și binefăcători. Numărul donatorilor s'a urcat până astăzi la 300 și 23 donatori cu pământ. În anul 1925 s'au făcut donațiuni în sumă de 24.000 Lei, în 1926 în sumă de 35.000 Lei. Pe lângă donațiunile de pământ s'a mai cumpărat și de conducătorii fondului, având astăzi 69 jug. și peste 1/2 milion bani gata. Unul din cei dintâi donatori scrie în actul său de danie, că dorește a arăta posterității voința sa liberă, «de-a ajuta pe semenii noștri la lipsa lor, a șterge lacrimile celor supărați, a da mână de ajutor celor căzuți, — aceasta este sunetul cuvintelor Dumnezeescului Mântuitor». În măsură mai mare sau mai mică an de an s'au făcut danii până în ziua de astăzi.

Ca să fie garantată continuitatea fondului chiar în forma aceasta originală și independentă de oricare altă instituțiune, — fondatorii au încredințat administrarea și conducerea fondului tuturor donatorilor și binefăcătorilor cari au fost și vor fi. Având în vedere că daniile în cele mai multe cazuri se fac către sfârșitul vieții, sau copiii fac în numele părinților decedați, dreptul de membru, dreptul de vot se moștenește de cel mai mare fecior al donatorului, ca astfel continuitatea să fie garantată pentru toate timpurile. Donatorii și binefăcătorii astfel își administrează averea lor, deci au interes a fi o manipulare dreaptă și corectă. Din sinul lor aleg un «Tată al săracilor» — ca președinte sau director cu deosebirea că tanieme sau gratificații nu sunt legate de acest titlu onorific. «Tatăl săracilor», are un consiliu de 9 membri și 3 cenzori cari conduc și administrează și anual adunarea generală a tuturor donatorilor și binefăcătorilor. Pământul se dă în arândă în loturi mici, ca să ajungă pentru cât mai mulți.

Încă la anul 1877 s'a decis oficierea tot la

FOIȘOARA

Dela conferențele pastorale

(Sfârșit)

«Trebue, însă, mai întâi ca predicatorul însuși să se pătrundă de adevărul evanghelic, să-l simțească, să-l poarte în inimă, — numai atunci va putea nădăjdui la succes; va putea nădăjdui că cuvântul său nu va fi vânt de vânt și gădilire a urechii auditorului». «Puterea cuvântului nu stă, nici în cuvinte frumoase, nici în forma stilului, ci numai în profunditatea și curățenia ideilor, și în sinceritatea sentimentelor».

Cu cât va fi predica mai apropiată de duhul evangheliei, cu atât va influența mai mult asupra ascultătorilor.

Din experiența mea pastorală am constatat că predica strâns legată de evanghelie, prezentată în frumoase chipuri și icoane din viața de toate zilele, este cea mai potrivită și ducătoare la scop. Au doară Mântuitorul n'a vorbit în pilde și asemănări?... Decât predici ticluite din alte

multe-multe, fără legătură organică, mai bine două-trei cuvinte ale sincerității duhovnicești, ieșite din sufletul predicatorului.

Îndrumarea pastorală în privința aceasta ne învață, să evocăm din viața Mântuitorului icoane, pe care în mod plastic să le sugerăm auditorului. Cu cât vei merge în privința aceasta mai aproape de cuvintele sfintei evanghelii, cu atât vei fi mai bine înțeles, tu ca predicator, și se va pătrunde și auditorul de duhul Sf. Scripturi.

Despre acest subiect s'ar putea vorbi mult. E destul să amintesc atât, că: preot «nepredicator», în senzul larg al cuvântului azi nu ne mai putem închipui.

Activitatea preotului, de sine înțeles, nu se mărginește la cuvinte, — ci ae va trece mai ales la fapte. Păstorii cărților noastre constată că: fără să aplici duhul evangheliei la viața de toate zilele, nu putem obține progres. Chiril al lui Potapenco e preotul consecvent cu sine, care în fiecare faptă materială tinde să toarne duhul viu al evangheliei. E tipul idealismului suprem străbătut de tendința sfântă de a-l întrupa în viață. Întâmplarea neașteptată cu muncitorul care a venit să-i ceară

ajutor, și răspunsul dat predicii din biserică, deschide și păstorului Maczel din povestirea lui Sheldon, un nou orizont de viață. Nu se mai împacă cu vorbe și îndemnuri, ci caută ca acestea să devină realitate. Păstorul lui Sheldon, pentru a putea aplica vieții reale evanghelia, întemează o comunitate, care să-și conformeze viața principiilor evangheliei.

Toți aceștia îndeamnă ca preotul să se smulgă sufletește din mediul obișnuit al lumii și cu cei mai devotați credincioși să pună bază unei vieți creștinești mai vii, ca pildă tuturor.

Nici chiar Mântuitorul n'a convins pe toată lumea deodată. Nici noi nu ne putem închipui că am fi în stare să aducem «pe toți» la o viață mai apropiată de ținta bisericii. Trebuie, cu cei mai aleși fii ai parohiilor noastre, să formăm anumite conveniri și să-i punem în curent cu altă viață mai creștinească, ca prin ajutorul lor să se ramifice noul spirit și la cei mai greu înțelegători.

Sânt de mare trebuință discuțiile religioase. Pentru că nu trebue să se uite că omul în deobște nu este aplicat să primească fără discuție nici

3 ani a unui parastas pentru toți donatorii și binefăcătorii fondului, slujbă solemnă urmată până în ziua astăzi.

Cine este îndreptățit la ajutor? Bărbați și femei ajunși la bătrânețe sau neputință, incapabili de muncă, neavând pe nimenea mai aproape, săraci cari au ajuns în această stare din vitregia împrejurărilor. Cel primit beneficiază cât trăește de ajutor, împărțindu-se în fiecare Sâmbătă dintâi din lună ajutorul care e de 3 categorii, după felul și starea celui ce e a se ajutama. Mai de mult în lunile de iarnă primiau 2/3 din ajutor și 1/3 în lunile de vară.

Pe când în anul 1845 beneficiau 5 persoane de ajutor, cu 2 fl. 30 cr. lunar, la 1925, 85 persoane cu câte 60—80—100 Lei lunar. De sine înțeles ajutorul a variat în acest interval. În anul 1926 s'au distribuit ajutoare în sumă de Lei 60740. Sunt cazuri când chiar cei ajutamați fac mici economii în favorul fondului. E interesant și înduioșător să privești pe cei 80—90 bătrâni în Sâmbăta lor lunară cum vin să-și ridice penziunea dela casarul fondului, n'ai putea respinge nici unul căci selecționarea se urmează cu strictețe. Pentru cei bolnavii ajutorul se trimite la domiciliu.

Cum s'a desvoltat binefacerea în cursul anilor chiar și numai din cele două cifre a celor ajutamați la început și acum e evidentă. Câte preotese văduve primesc penziune în suma cât primește un sărac dela această fundațiune!

Imprejurările au adus cu sine ca ideea fondatorilor de acum 80 de ani să se apropie de realizare, anume ridicarea unui cămin pe seama săracilor neputințoși, ca cu atât mai folositor să fie fondul, după cum se exprimă cei dintâi fondatori. Urmașii acelor nobili creștini doresc a înfăptui măreața idee de care s'au convins în cursul atâtor ani de existență a fondului, promițând și unii înscriindu-se cu frumoase sume la ridicarea căminului. Un urmaș al acelor a lăsat prin act suma de 100.000 Lei pentru cămin.

Scotând la iveală în formă sumară istoricul fondului săracilor — fără a intra în detalii statistice — am dorit a arăta legătura între învătura Evangheliei și între fapte. Cea dintâi e moartă fără cea de a doua. Mântuitorul a adevărit cu fapte tot ceea ce a propovădit și cere tuturor acelaș lucru, un creștinism practic, dinamic. Incheiu cu cuvintele fondatorilor: «Fie ca cugetul cel bun al nostru să servească și altora spre imitațiune, celor lipsiți spre ușurare».

E. C.

Din lumea mare

I

Mitropolitul Sergie, conducătorul Bisericii ortodoxe din Rusia a fost târât în temniță de autoritatea Sovietică pentru că a refuzat să escomunică pe membrii Bisericii, clerici și mireni cari trăesc în exil.

II

Papa Pius XI profită de prilejul jubileului de 1100 de ani de la nașterea Apostolului Ciril, să se adreseze Episcopatului din Iugoslavia și

Cehoslovacia, aducându-le aminte de meritele fraților Ciril și Metodiu în răspândirea creștinismului între Slavi și de devotamentul lor pentru Scaunul papal. Apelul Pontificului roman va pune în discuție problema unirii celor două Biserici: apusene și răsăritene și e considerat în rândul încercărilor de reunire bisericească. Publicarea Apelului se așteaptă în: «Osservatore Romano».

III

Episcopii Bisericii anglicane (episcopali) din America au organizat o cruciadă pentru sf. Paresimi, cu predici, servicii divine, conferențe, concerte religioase, acțiuni filantropice pe seama diferitelor pături sociale ale credincioșilor lor. Ei au apelat la presa americană să înceteze cu denunțurile de scandaluri și senzații și să-i secundeze în întreprinderea cruciadei lor ca lumea să se poată concentra asupra realităților supreme. Pentru această cruciadă s'au mobilizat predicatorii cei mai de seamă din America.

IV

Congresul despre Credință și organizație se întrunește anul acesta la Lausanne, Elveția, la 3—21 Aug. Programa Congresului se compune din următoarele: 1. Chemare la Unire. 2. Solia Bisericii către Lume și Sf. Evanghelie. 3. Natura Bisericii. 4. Mărturisirea credinței în Biserica unificată. 5. Preoția Bisericii. 6. Sfintele Taine. 7. Unitatea creștinătății și relațiile unității în bisericile existente. 8. Dispoziții pentru continuarea lucrărilor Congresului.

Propunerile Comitetului executiv, lucrate pe baza rapoartelor comisiunilor de studiu, se pot primi dela Secretariatul din Boston Mass. America P. O. B. 226.

Cheltuelile Congresului în sumă de 200.000 dolari s'au strâns prin contribuții benevole dela creștinii din Statele Unite.

Dela sate

I

— Societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte din Prejmer —

Biserica și școala sânt doi factori de căpetenie care au să lucreze mână în mână pentru propășirea și înflorirea neamului. Școala are să deschidă ochii tinerimii care abia începe a se forma. Intervenirea ei este absolut necesară, căci omul se face om numai prin educație, zice un distins pedagog. Ce s'ar întâmpla cu un altoi lăsat în voia sortii? desigur ar fi frânt de vijelia vânturilor sau de alte neprielnice împrejurări. Ce s'ar întâmpla cu tânerele vâlstare, gingașe, dacă nu li s'ar forma o conștiință sigură în căutarea căilor adevărului? Rătăcirii și nenorocirii pentru ele, și pentru alții.

Rolul educativ revine întâi învățătorului, ca să-l continue preotul, care din ușa altarului scoate la iveală adevărul tăgăduit astăzi în unele locuri de indivizi bapțiști, adventiști și alți sectanți.

cea mai salutară idee, ci caută și el să ia atitudine și să opună obiecțiuni înainte de a-și forma convingerea. Aceasta este de mare importanță, dar e un lucru trecut cu vederea în păstoria de azi. Trebuie să întocmim sistematic: discuții publice cu credincioșii noștri, și mai ales cu societățile religioase ale tinerimii și cu reuniunile de femei.

Discuțiile sânt de mult introduse în tactica sectarilor, și s'au dovedit foarte efective. În discuții preotul poate cunoaște desvăluirea sufletelor cu toate părțile bune și rele; și în acest chip poate deveni confidentul credincioșilor săi.

Nu odată, din astfel de discuții, am ajuns la convingerea că multe greutăți din viața pastorală nu se pot înlătura prin nici o știință, și prin nici un fel de tact pastoral, decât recurgând însuși preotul la mijlocul puternic al rugăciunii; de a te ruga în taina sufletului tău și de a cere lui Dumnezeu lumină și putere, de a birui greutățile. Ocazional preotul trebuie să și facă mărturisire înaintea credincioșilor săi că multe din greutățile sale de părinte sufletesc nu le poate înlătura, decât punându-se însuși în ge-

nunchi și cerând ajutorul lui Dumnezeu. Credincioșii vor găsi în aceasta un motiv în plus de a se alipi părintelui lor, și a-i determina ca și ei să se roage lui Dumnezeu pentru preotul lor, ca să-și poată îndeplini sarcina păstoriei.

Rugăciuni zilnice pentru isbânda noastră, în greutățile vieții pastorale, sânt mijloace foarte puternice pe care nu le putem desconsidera.

Impresia mea este că preoții descriși în cărțile noastre au cunoscut acest secret, care nu va mai putea să rămână neaplicat și la viață.

Este limpede că astăzi mai ales preotul nu se poate mărgini numai la săvârșirea funcțiilor liturgice. Pe lângă serviciile religioase trebuie să ne specializăm în slujba de: educatori religioși. Spre acest scop să ne familiarizăm cu Sfânta Scriptură citind în fiecare zi capitole, până ce acest obicei se va face în a doua natură. Din Sf. Scriptură vom primi în sufletul nostru duhul evangheliei și pe Hristos însuși. Din Sf. Scriptură vom cunoaște sufletul omenesc, în toate laturile sale și în toate împrejurările posibile ale vieții. Aceasta ne va putea ajuta să intrăm în toate întimitățile sufletului ale credincioșilor și să le

Câmp larg de activitate se deschide pentru amândoi, și pentru preot și pentru dascăl, având trebuință neapărată de ajutor reciproc printr'o înfrățire între cei buni.

«Voi sânteti sarea pământului și lumina lumii», sânt vorbele Mântuitorului nostru Isus Hristos către apostoli. Aceste cuvinte ne sună și nouă: să le urmăm și să ne dăm bine seamă de adevăratul înțeles al misiunii de preoți și dascăli, în mișcarea de propășire a neamului să ne unim gândirile în muncă rodnică, pentru apărarea credinței și a intereselor bisericești și naționale, căci atunci cu adevărat se poate zice că sântem propovăduitori și luminători ai poporului nostru. —

Conduși de asemenea idei și sentimente, conducătorii Societății tinerimii adulte «Sf. Gheorghe» din Prejmer, protop. Brașov, au dat o reprezentație coralo-teatrală pentru sporirea fondului, în ziua de 5 Martie 1927. Un program ales, cu cântări mixte și declamări, întocmit de preotul local I. Ludu, a avut desăvârșit succes. Piesa teatrală scrisă pe înțelesul poporului a fost plină de viață și sentiment. Merită toată lauda conducătorului corului, împreună cu învățătorii cu cari a conlucrat.

Nic. Teșiu.

II

— Societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte din Brăteți —

Primum următoarele:

Cetim în organul nostru bisericesc, Telegraful Român, dări de seamă despre activitatea societăților «Sf. Gheorghe», din diferite parohii. Sânt lucruri frumoase, negreșit, și pilde vrednice de urmat. De aceea, Onorata redacție cu tot dreptul ne atrage atențiunea prin concluzia dela urma unui comunicat, zicând: «Așteptăm comunicate și dela celelalte societăți Sf. Gheorghe ale tinerimii adulte».

În consecință, îmi fac datoria — «dar să nu-mi fie mie a mă lăuda, decât întru Domnul» — de a împărtăși că în parohia Brăteți, protop. Mediaș, societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte, înființată în Octomvrie 1926, ține în fiecare Duminică ședințe publice, cu bogat program cultural, compus din cântări, recitări, povestiri, cântări cu fluierul etc.

În seara de 5 Martie a. c. s'a ținut o producție deplin reușită. Venitul acesteia era destinat la început pentru mărirea fondului societății, care prin cotizațiuni a ajuns suma de 420 Lei. Dar, pe urma ordinului ministerului de interne și prefecturii județului Târnava mare, nu am primit permis pentru joc decât dacă facem producțiunea în beneficiul societății «Mărăști». Astfel tot venitul l-am expediat prin primăria locală la adresa acestei societăți.

În legătură cu aceasta ne luăm voe a face autorităților chemate următoarele întrebări:

1. Clădirea fostei școale confesionale, care azi se folosește de casă culturală — statul având acum alt local școlar — încă este supusă taxelor de joc fixate prin ordonanța ministerului de interne?

2. Societățile de binefacere și culturale, cum sânt b. o. Societatea femeilor ortodoxe și

căstigăm încrederea. Vom putea ajunge să creștem numărul acelor credincioși devotați cauzei noastre, pe cari putem să-i prezintăm drept modele de viață creștinească în parohie. Și pe urmă, vom înțelege că puterea rugăciunii, atât pentru noi, cât și pentru credincioși, este un factor de mare însemnătate, în succesul pastoral.

Alt însemnat factor pastoral, ce se desprinde din cărțile noastre este: *cântarea*. Ea este o mare putere de disciplină sufletească proprie și de disciplină generală. Predicatorul Ebendo ne prezintă o icoană instructivă, în privința aceasta. Ne spune că: «O tinără fată, de câteori se apuca de curățitul caselor, începea să cânte». «Stăpâna o întreabă: la ce folos atâta cântare?» «Cântarea mă ferește de orice gând rău», răspunde fasa cu toată dreptatea».

Pe aripile melodiei, pe nebăgate de seamă, te simți îngenunchiat în fața tronului ceresc, unde pe altă cale numai cu mari greutăți și sforțări încordate poți ajunge. Cântarea nu-i numai o rugăciune personală, ci e o rugăciune obștească; căci într'însa răsună sufletul tuturor celor ce ascultă... De aceea prin cântare nu se

societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte, nu sânt scutite de aceste taxe nici chiar cu ocaziunea serbării de inaugurare sau a serbării patronului lor?

3. Aceste societăți sânt sau nu recunoscute ca persoane juridice, din demersurile făcute de Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, sau trebuie fiecare paroh să le anunțe, cu formalitățile necesare, tribunalului cărui aparține comuna?

Observ că dacă se impun taxele mari și asupra jocurilor și producțiilor sătești, noi nu mai putem folosi localul amintit, căci nimeni nu-l cere, nefiind în stare să plătească 2000—4000 Lei de oră. Și ar fi păcat să împiedecăm sătenii în practicarea bunelor obiceiuri din străbuni.

Coresp.

Nota Redacției. Clădirea școlii, nefiind local public, nu poate fi supusă taxelor amintite — cu atât mai puțin societățile înființate de biserică noastră și *sprijinite* de administrația civilă, — cum se vede și din articolul ce l publicăm sub titlul «Să îngrijim de tinerimea adultă».

Isus Hristos mângăitor al sufletelor în suferințe

— Meditație —

Domnul nostru, Mântuitorul Isus Hristos, când dușmanii Lui se sfătuiă să-L răstignească, a grăit apostolilor întristați și i-a încurajat zicându-le: Amin, amin grăesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tângui, și vă veți întrista; ci, întristarea voastră întru bucurie se va întoarce, și se va bucura inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi (Ioan 16).

Aceste cuvinte se pot aplica și celor ce azi sufer și sânt întristați.

Să facem o asemănare între viața noastră și cea a apostolilor. Oare nu este suferința noastră pământească asemănătoare cu a apostolilor? Viața lor este și a noastră, ear cuvintele de mângăere sânt și mângăerea noastră.

În cele următoare vom încerca a ne adânci cu gândul în viața noastră pământească, ca să vedem cum:

I. bucuria și întristarea variază în nestatornicie, și cum

II. numai Isus Hristos poate să fie cu adevărat mângăitorul nostru.

Punctul I:

Am fi nedrepti, dacă am tăgădui că în viața pământească trecătoare n'ar exista bucurii. Dar omul, în zilele sale de încercare, se plânge de obicei mai mult, decât se bucură când îi merge bine. Pământul nu-i raiul din care s'ar fi înlăturat cu totul durerea; dar, aceasta nu înseamnă că e «vale a plângerii», în care mulțimea durerilor ar copleși zilele de fericire. Nici durerea, nici întristarea nu e statornică. Astăzi avem prieteni cari cu dragoste și cu bune intenții ne sprijinesc: mâne aceeași prieteni ne părăsesc, și de multeori ne lasă chiar în momente hotărâtoare pentru soarta noastră viitoare. Când sântem

apropie de dumnezeire numai cântărețul, ci, împreună cu el, toată lumea ascultătoare.

Rachila Vinslov, cu cântarea ei, a potolit puternicile valuri de neatențiune ale decăzuților.

Cântarea deschide larg porțile dragostei de bine, și netezește orice asperități. Nici un cuvânt pe lumea aceasta n'ar fi fost în stare să potolească turburarea și nemulțumirea sorții celor adunați la «Far»; cântarea însă, cu ascuțișul ei de sabie alinătoare, a tras undă dulce peste toate colțurile răsvrătirii. Pe cei mai înverșunați corifei ai nemulțumirii, îi vedem ridicându-și ochii spre cer, cerșind milă strigând: Isuse Mântuitorule, trimite pacea Ta cerească în mijlocul nostru! —

Spurgeon ne strigă: «Priviți paserile ce rului cum ne rușinează. Acele mici ființe, ce tonuri clare și puternice pot ridica cătră cer. — Da, ... pentru că acelea cântă cu toată ființa lor. — O, dacă și noi oamenii am fi în stare, cu toată stăruința să laudăm pe Dumnezeu... «Dacă râvna unei mici paseri, pecare o răscumperi cu puține parale, este atât de mare, — cu cât mai mare ar trebui să fie râvna noastră, a celor, cari sântem răscumpărați cu scump sângele lui Isus!» —

sănătoși; ne bucurăm de viață. O mică nebagare de seamă, un pas greșit e destul, ca mâne să fim puși în situație de grea nenorocire.

Nici odată, cu toate acestea, să nu desperăm în grijile și necazurile noastre. Isus Hristos, prin patimile Sale, a curmat amărăciunea suferințelor și durerilor, le-a îndulcit, în scop ca să fie frumoase și chiar dorite de noi.

Suferințele Mântuitorului pe Golgota au deschis omenirii izvorul bunurilor sale binecuvântate, când ne zice: «Ferițiți ceice plâng!» Aceste cuvinte, înaintea patimilor Sale, nu erau pricepute; dar noi, cei stăm sub crucea Lui, le pricepem. Cu cât iubim mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai mult iubim și suferințele, știind că îndurându-le cu supunere vom dobândi fericirea veșnică.

Și cu toate acestea mulți dintre noi, pentru orice mică suferință și durere, cât ne plângem, și cât ne întristăm! Ce folos avem de aici? Nici un folos. Când sântem bolnavi în pat și începem a ne văita, prin aceasta sufletul nostru e cuprins de jale. Oare plângerea noastră ne însănătoșează? Nu. Ci mai vărtos contribuie la înrăutățirea boalei.

Și totuși, jalea și întristarea își au rolul frumos și sublim, — ca printr'insele să ne întoarcem la Dumnezeu, și să plângem mai vărtos *păcatele* noastre, pentru a putea primi iertarea lor dela Dumnezeu. Dreapta întristare este aceea, care ne aduce statornicia întoarcerii spre mântuire.

Dumnezeu nu ne oprește să plângem, ci ne oprește în necazurile și suferințele noastre să ne împotrivim Provedinței dumnezeiești.

Să ne supunem smeriți în voia sfântă a lui Dumnezeu: Să fie voia Ta!

Așa oare ne-am purtat, până acum, în suferințele și necazurile noastre? Viața apostolilor nu este și cea a noastră? Ei s'au întristat, deoarece Isus Hristos i a lăsat, și s'au bucurat după ce l-au văzut înviat. Au suferit pentru El în viața lor, și acum se bucură în fericirea cea veșnică.

Așa va fi și cu noi. Cuvintele lui Isus ne spun și nouă: «Voi acuma vă întristați, dar întristarea voastră în bucurie se va întoarce».

Punctul II:

Isus Hristos ne mângăie și ne îndeamnă, să nu ne pierdem și să nu desperăm în lupta grea a vieții. La tot pasul ne amintește, că aici, pe pământ, nu avem lăcaș statornic, ci că prin necazurile noastre călătorim pentru câștigarea vieții veșnice; «ear celce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui», (Matei 10).

Ce ar fi de noi, dacă Isus Hristos n'ar sta lângă noi? Atâția năcăjiți și asupriți, bolnavi și nevoiași, prigoniiți și amărăți, toți ar fi copleșiți sub povara crucii, dacă Isus Hristos, prin cuvintele mângăitoare, nu i ar încuraja zicându-le: Veniți către Mine toți cei osteniți, și Eu vă voi odihni pe voi, (Matei 11).

Credința noastră, care este mântuirea sufletelor, cere dela noi luptă grea, lăpădare de sine, râvnă în rugăciune, iubire adevărată față

Avem și noi o cântare bisericească, de rară frumusețe. Toți o cunoaștem din copilărie. Să stăruim, ca prin aceasta cântare: «toată suflarea» într'un glas să laude pe Domnul».

Și minunea refacerii sufletelor nu vom afla-o numai frumos prinsă în peana lui Petrov ș. a., ci vom simți-o mai ales, în viața de toate zilele.

Cântați și vă rugați Domnului; ear cei cu duh și multă dragoste — predicați cuvântul Domnului!

Pr. Mih. Neagu.

Organizarea muncii în America, de inginerul șef *Dion Mardan*, tip, Inst. de arte grafice «Cartea Românească», suc. Timișoara. Preț 100 Lei. — Publicația dlui inginer șef Dion Mardan conține unele părți din raportul ce a înaintat ministerelor muncii și finanțelor asupra chestiunii muncitorești, și în special asupra organizării muncii în America, — raport rezultat din notele luate în vara anului trecut în călătoria sa de studii în Statele Unite ale Americii. Notele acestea culesc în Noul continent, unde «nu muncesc numai ceice n'ar putea subzista altminteri, ci *munceste toată lumea*», vor fi negreșit de cel mai mare folos atât inginerilor de industrie, cât și altora cari se interesează de felul cum se organizează munca.

de aproape, și peste tot alipire neclintită către Dumnezeu, ca să putem ajunge la ținta pentru care sântem creați. Cine ar fi în stare să ducă până la sfârșit lupta, dacă Isus Hristos n'ar sta lângă noi? Cine ar putea să se opună glasului ademitor al șarpelui din rai, dacă cuvântul lui Hristos nu l ar face să tacă?

Celce nu va crede, se va osândi, (Marcu 16). De nu vă veți întoarce și să faceți ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor (Matei 18). Cine ar fi așa de nepriceput ca pentru un viitor nesigur să jertfească puțină plăcere ce ni-o oferă lumea aceasta, dacă Isus Hristos nu ni ar garanta că pentru suferințele și lipsurile noastre «plata noastră multă va fi în ceruri», (Matei 5). Acolo vom vedea pe Dumnezeu și ne vom bucura în vederea Lui fără încetare și fără sfârșit.

Sfântul apostol Pavel, al cărui suflet se topea de iubire în fața lui Dumnezeu, nu găsește cuvinte pentru a descrie fericirea cerească, zicând: Celece ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pe Dânsul, (I Cor. 2)

Cerul ne este promis și nouă de Domnul nostru Isus Hristos, care ne îndrumă să luptăm cu stăruință, deoarece ce numai cei ce vor lupta până la sfârșit, vor fi părtași ai cununei vieții. Să-L urmărim ca și apostolii, să dăm ascultare chemării Sale în bucurii și în necazuri. Să fim tari în credință, statornici în iubire, și neclintii în slujirea lui Dumnezeu, împlinind întru toate poruncile Sale fără șovăire.

Și atunci, lângă noi va fi Isus Hristos în toate ceasurile de grea cumpănă, și nădejdea vieții cerești ne va oferi puterile în lupta pentru mântuirea sufletului nostru.

Așa împlini-se-vor cuvintele Mântuitorului: «Intristarea voastră întru bucurie se va întoarce», (Ioan 16). Amin.

Lidarh.

Ratificarea tratatului Basarabiei

Ratificarea din partea Italiei a tratatului Basarabiei, despre care am amintit în n-rul ultim al ziarului nostru, a fost sărbătorită în cadrele unei deosebite festivități bisericești și naționale și aici în Sibiu.

Dumineca trecută în întreg orașul a fost arborate stindardele naționale. La ora 9^{1/2} s'a oficiat în biserică noastră catedrală sfta liturgie din partea I. P. S. Sale arh. Dr. V. Stan cu mare asistență, la care a luat parte I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, asesorii, profesorii dela diferite școli, elevii cu drapele și un număr însemnat de credincioși.

La finea sfintei liturghii I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, înconjurat de clerul catedralei a oficiat un Te-Deum la care a participat toate oficialitățile militare și civile în frunte cu dl general H. Choski, Comandantul Corpului VII de armată, prefectul județului Dr. Comșa, precum și un numeros public.

La finea serviciului divin I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a rostit o cuvântare ocazională ale cărei idei le redăm sumar în următoarele:

În zilele acestea țara și neamul nostru au avut o mare bucurie. Italia, sora noastră latină mai mare, a pecetluit și din partea ei prin guvern, parlament și Rege, tratatul dela Paris din 1920, prin care a fost recunoscută pentru totdeauna alipirea Basarabiei la scumpa noastră patrie.

Astăzi Biserica v'a chemat la rugăciune, ca să dăm mulțumită lui Dumnezeu pentru această izbândă pe care ni a harăzit-o prin marea Sa grație și bunătate. Noi, dincolo de faptele și de fenomenele trecătoare ale istoriei, cu ochii sufletului și cu logica credinței noastre întrezărim cum lucrează Providența divină, servindu-se de state, de oameni și popoare pentru ca să-și înlăptulască scopurile sale și să salăduiască în această lume învrăjbită de păcate dreptatea cea neperitoare.

O, cât de mare, cât de caldă și de îndatoritoare trebuie să simțim noi grația lui Dumnezeu, tocmai când ne cugetăm la alipirea scumpel noastre Basarabii! Într'adevăr, ea n'a fost rezultatul unei întâmplări, dar nici efectul diplomației oamenilor, ci mai presus chiar de așteptările oamenilor, ea ni a venit ca un dar al Cerului. Dar Cerul și a trimis darul său pe urma jertfelor cari, ca o tămăie cu bun miros, s'au înălțat de pe pământul românesc. Iar aceste jertfe fără de număr au izvorât

dintr'o neînduplecată și nelnfrântă voință de a trăi care stă la temelie istoriei întregului popor românesc și care strălucește atât de luminos mal ales în epocile de mari suferințe, încât nu o pot explica în altfel decât că acest popor românesc a simțit că are de îndeplinit pe lume o mare misiune.

In cadrele acestei misiuni vedem intrând aliprea Basarabiei, ca să întregască pământul scump al patriei române.

Recunoașterea alipirei Basarabiei, de către țara soră Italia, înseamnă o nouă etapă ce o face dreptatea cauzei românești în conștiința moral-politică a lumii. In această lumină privim noi actul pe care-l sărbătorim astăzi și care a făcut să salte de bucurie sufletele tuturor bunilor români.

Noi nu avem nici o ură, nici față de asupritorul de ieri, ci lertând toată nedreptatea trecutului vrem să ne ținem sufletul liber pentru a-l devota, integral, muncii pozitive întru îndeplinirea misiunii pe care ni-a hărăzit-o bunul Dumnezeu.

In complectă identificare a sufletelor noastre cu misiunea neamului nostru vom găsi totdeauna destulă putere pentru a ne apăra, de orice primejdie am fi amenințați.

Evangelia de astăzi ni-a vorbit despre credința care e în stare să mute și munții. Cuvântul evangheliei noi l'am văzut realizat alevea: prin credința noastră s'au mutat munții despărțitorii dintre țări, cu nedreapta lor graniță. Tot prin credința noastră vom putea îndeplini și de aci încolo misiunea noastră față de acest pământ și de neamul nostru. Insufleștiți de biruința pe care o serbăm astăzi, reținem în auzul tuturor vecinilor noștri, cuvântul cântării bisericesti: «Cu noi ste Dumnezeu înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu». Amin.

In fața Catedralei era postat un escadron din Reg. 12 Roșiori dimpreună cu muzica militară, care a dat onorurile militare.

După ieșirea din Catedrală Dnul General Cihoschi a primit defilarea trupel.

Seara la ora 9 a avut loc din partea armatei retragere cu torțe.

INFORMAȚIUNI

Aniversarea revistei *Convorbiri literare*, care împlinește în 1927 șasezeci de ani de existență, s'a serbat Duminecă la fundația Carol în capitală. Au asistat la serbare mai mulți domni miniștri, numeroși profesori, scriitori, studenți ș. a. Singurul supraviețuitor din întemeietorii *Convorbirilor*, dl Iacob Negruzzi, n'a putut lua parte din cauza unei indispoziții. În ședință, prezidată de dl Meissner, a citit dl Tzigara-Samurcaș scrisoarea M. Sale Reginei Maria, care trimite, cu prilejul acestei aniversări, inimioase urări de viață lungă revistei, spre îmbucurarea și folosul generațiilor viitoare. Intre felicitările și omagiile aduse conducătorilor revistei, este și salutul presei ardeleni, tălmăcit prin cuvintele dlui ministru I. Lupaș.

Șezătoare culturală la Brașov. Primim: Duminecă în 6 Martie a. c. între orele 3:30—5:30 d. a. s'a ținut la școala primară din strada de mijloc din Brașovul-Vechi o șezătoare culturală aranjată de Cercul tinerimii adulte «Sf. Gheorghe» din Brașovul-Vechi. Programul a fost bogat, frumos și bine reușit. Cele două cântări, învățate și dirijate cu concursul elevului D. Bizdighean, duetele al vioară executate de elevii Cristea și Voicu, lucrarea elevului St. Crăciun, intitulată «Căminul», monologul «Țiganul la vot» cu N. Moșoiu, disertația elevului Petre Puiu despre «Sondele României», piesă într'un act de V. Eftimiu, interpretată de dsoara Jeni Florea, dnii Silvestru Perșinaru și Ioan Negulici, recităriile spuse cu măiestrie dn eleva Iliada Munteanu, dialogul, «Țiganul la târg de vite», cu elevul V. Dan și Gh. Suci, — toate au fost viu aplaudate de publicul participant. Intrarea a fost gratuită. Cea mai apropiată șezătoare va fi Duminecă 20 Martie 1927. Cu Dumnezeu înainte! S. C.

Amânare. Ministerul instrucției a amânat obligativitatea uniformelor școlare până la 1 Septembrie 1927.

Loteria sinistraților. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților a organizat *Loteria sinistraților* cu 3719 câștiguri și 2 premii în valoare totală de 10.200.000 Lei și anume 1 pre-

miu de 2.500.000 Lei și 1 premiu de 1.500.000 Lei. In cazul cel mai norocos se poate câștiga 5.000.000 Lei. Costul a 1/2 loz este de 25 Lei. Tragerea se va efectua în 15 Septembrie 1927 în București. Lozurile se găsesc de vânzare și la subcomitetul comunal de ajutorarea sinistraților la primăria municipiului Sibiu, strada Mitropoliei 2, ușa 14.

Advenștii. Zilele trecute s'au făcut descinderi la casele de rugăciune, din București, ale advenștilor. S'au confiscat diferite broșuri și s'a hotărât oprirea întrunirilor. Una dintre case, din strada Popa Tatu 38, a fost sigilată, ear predicatorul său advenștist, Iohann Bauer, e arestat, fiind învinuit de-a fi adus și arătat credincioșilor în casa de rugăciune mai multe clișee luminoase, unde sânt reprezentați preoți ortodocși în mijlocul ospetelor. S'a deschis acțiune publică de dare în judecată împotriva lui Iohann Bauer.

Nouă societate de scriitori? Se plănuiește, cum aflăm din revista clujană *Cosnzeana*, înființarea «Societății scriitorilor români din Ardeal». — Dacă unii scriitori, ardeleni sau neardeleni simțesc trebuința neapărată de-a se organiza în societate, și dacă societatea care există la București («Societatea Scriitorilor Români») nu i mulțumește nici decum, n'au decât să întemeze alta nouă, — dar firma «din Ardeal» credem că e greșită; tot așa s'ar putea ivi una «din Bănăț», alta «din Bucovina», sau «din Basarabia», «din Crișana», «din Maramurăș»... La ce asemenea bisericuțe?

Știre ziaristică. Dela Cluj primim întâiul număr, din 1 Martie, al ziarului *Funcționarul Particular*, organ care își ia însărcinarea de a fi îndrumător și apărător în cauzele funcționarilor particulari, atât sociale și morale, cât și materiale. Apare lunar, abonamentul anual 100 lei. Adresa: Cluj, Calea Dorobanților 11.

Condamnabilă procedură. Biserica reformată maghiară din Baia de Criș, jud. Hunedoara, a deschis în țară o colecție publică, în formă legală obișnuită, pentru contribuiri benevole la zidirea bisericii sale. Știm că e obicei, să se adune milă creștinească, cu aprobarea autorităților, — pentru scopuri religioase. Dar cum se face, că biserica reformată maghiară din Baia de Criș, dă în întreprindere această colecție bisericască, anume unui român: *Victor Faur*, din comuna Baldovin, jud. Hunedoara, care circulă colecția prin județele noastre și adună parale dela creștinii români ortodocși pentru o biserică reformată maghiară? Pentru acest lucru colectantul primește, conform mărturisirii sale, 30% din sumele adunate. Dar asemenea procedură nu poate fi clasată între faptele creștinești bisericesti. Întâmplător a fost surprins colectantul rătăcit, chiar în palatul prefecturii din Sibiu. Dl prefect, Dr. N. Comșa, a luat măsuri imediat pentru prevenirea abuzului condamnat în județul Sibiu. Poate vor avea ceva de zis și cei dela Baia de Criș?

La Săliște a fost de curând sărbătorit vechiul și neobositul director, dl D. Lăpădatu, — astăzi profesor și director al școlii civile de acolo, — din prilejul distincției sale cu medalia Răsplata muncii cl. I, pentru învățământ. Într'o ședință solemnă a fost viu felicitat de autorități, de elevi și de foștii săi elevi.

Cununie. Dl Ioan L. Frățilă dir. executiv al Băncii «Timișana» din Timișoara și D șoara Marioara Chevereșan căsătoriți. — Felicitările noastre.

Țigani antropofagi în Cehoslovacia. Autoritățile Cehoslovace au dat de urmele unei bande de țigani criminali, cari adăogau crimelor ce le făptuiau și orarea unor acte de antropofagie. S'a făcut lugubra descoperire că țiganii nu se mulțumeau să-și asasineze victimele, ci mâncau cadavrele celor asinași, după ce le ciopârțiau în bucăți. Ancheta a stabilit că țiganii, puneau soțiile lor să fiarbă carnea victimelor, ospătându-se apoi cu mâncarea gătită. Oasele desgroate în timpul anchetei și cercetate de medici nu mai prezintau urmă de carne sau sânge, dovădindu-se astfel că au fost fierde. Numărul asasinatelor, comise de banda de țigani arestată la Kosice, n'a putut fi stabilit până acum.

In contra alcoolismului. In Ianuarie s'a constituit în Turcia o asociație numită «Semiluna verde» care are de scop stîrpirea alcoolismului. Propaganda va fi făcută prin prelegeri, presă și broșuri. Numărul membrilor înscrși în asociație a ajuns în luna Februar la 3 mii. In statistica publicată de «Semiluna verde» se arată că

din 9 mii cazuri penale, petrecute în anul trecut, 750 au fost provocate sub influența alcoolului.

Mulțumită. Evlavioșii creștini Nicolae Moihan și soția, Nicolae Popovici și soția, originari din Sibiu, au trimis dela București unde se află de prezent, în memoria unicului lor fiu, resp. cumnat și frate Ionel, elev cl. VII lic., care și-a aflat moartea în urma unei întâmplări nefericite în valurile mării, — pe seama sfintei noastre biserici ortodoxe române din Sibiu-Iosefin următoarele daruri: 1. La «Fondul Reuniunii femeilor» suma de 1000 Lei, ear la «Fondul săracilor» administrat de aceeaș reuniune 500 Lei. 2. La «Fondul clopotelor» suma de 1000 Lei. Subscrisul le aduc, în numele poporului, și pe această cale cea mai sinceră mulțumită.

Pr. Ioan B. Boiu.

In lipsa de mai bun. Guvernul sovietic dela Moscova, după ce a arestat mai mulți preoți, între cari și pe mitropolitul Sergiu, se ocupă cu gândul de a introduce o nouă numire a zilelor, a săptămânii și a lunilor. Ziua de Luni ar fi să primească numele de «Lenin», Joia o să fie «ziua revoluției», și așa mai departe. — Rusia va suferi mai puțină mizerie pe urma acestei reforme de calendar?

Târgul de țară, cel mai apropiat, în orașul Hunedoara, se ține: în zilele de 30, 31 Martie și 1 April 1927 târg de vite, cai etc.; în 2 April târg de mărfuri.

Primăria.

ȘTIRI LOCAL

La festivalul Mărăști-Mărășești din 12 l. c. ținut în sala teatrului sibian, am avut rara plăcere de-a asculta conferința unui cunoscător temeinic al războiului de desrobire. Dl C. Kiritzescu, director general în ministerul instrucțiunii, a conferențiat timp de peste o oră, fără să simțim trecerea timpului, despre luptele eroice dela Mărășești în Iulie și August 1917, înscrise pe vecie în paginile de glorie ale istoriei acestui război. Dl Kiritzescu ni-a zugrăvit bătălia dela Mărășești și rezultatele ei în mod succint, obiectiv, fără nici unui din mijloacele patetice false obișnuite adeseori la prilejul festivităților patriotice. Cuvintele sale, cumpănite, sincere, izvorâte din convingerea omului încercat, ne întăresc credințele în calitățile superioare ale unui popor capabil de făptuirile cele mai mărețe; — dar asemenea cuvinte nu se pot tălmăci într'o scurtă dare de seamă, ele trebuie auzite și la Sibiu, și în alte centre ardelenesti.

Sala, complect ocupată, în loje cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, comandantul de corp, generalul Cihoski și alți fruntași, a făcut ilustrului conferențiar călduroasă manifestație de simpatie.

In numele comitetului secției Sibiu a Asociațiunii, organizatoare al festivalului, a salutată pe dl C. Kiritzescu președintele dl S. Teosu. Corul mixt și tinerimea școlii noastre normale «Andrei Șaguna», a executat sub dirigența dlui T. Popovici, coruri potrivite, de cu prins religioși și patriotic; ear sub conducerea dlui N. Băilă s'au recitat versuri și s'a reprezentat piesa: *Pe-aci nu se trece*, — contribuind cu toții, tinerime și profesori, la reușita deplină a festivalului Mărăști-Mărășești. Amintim cu plăcere și concursul binevoitor al orchestrei sibiene, care sub măiastra dirigență a directorului de muzică, A. Nowak, a executat cu artistic avânt uvertura Ștefan cel Mare, de Iacob Murășanu.

Onorabila Primărie, din municipiul Sibiu, sau în stilul de cancelarie ardeleană: *Inclita Primărie*, — mai potrivit situației sale actuale: *Löbliche Bürgermeisterei*, — ar merită un certificat puțin laudabil din partea contribuabililor, dacă ar fi s'o judece în măsura îngrijirii ce o pune spre buna întreținere a *Străzii Șaguna* (od. strada Morii), unde noroiul se resfață astăzi în cantități demne cel mult de un cătun ciobănesc din veacul trecut. Această «podoabă» se întinde și în strada vecină, de-a lungul prefecturii, a liceului de fete, a bisericii sașilor și a celorlalte clădiri de seamă. Se pare că în graba mare, desfășurată la canalizarea *Străzii Zaharia Boiu* (în Groapă), s'a dat uitării ridicarea *Străzii Șaguna* din halul în care se găsește: astăzi copleșită de noroi, pentru ca mâne să-și schimbe toaleta într'o înăbușitoare prăfărie...

Sperăm că primăria orașului, cu considerare la multele instituțiuni care sânt situate în numitele străzi, va lua *urgente* măsuri pentru a le aduce într'o stare mai bună.

Nr. 1822/1927

CONCURS

(32) 2—3

Pentru ocuparea postului de preot la biserica catedrală din Sibiu, se publică concurs cu 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt de Lei 4435 lunar, plus eventualele gradații și ajutor familiar, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu și membrilor familiei.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba Iulia și Sibiu, având a se prezenta în termen legal în vreo Duminică sau sârbătoare în catedrală, a celebra și cuvânta.

Sibiu, din ședința bisericească a consiliului arhiepiscopesc, ținută la 3 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 12/1927 prot.

(22) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Hamba, protopopiatul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt: Intregire dela stat.

Stola satorită de consiliul parohial.

Consiliul parohial noului preot cferă ca dar odată pentru totdeauna până la noua recoltă 1 (una) ferdelă bucate de familie și 1 (una) mierță dela văduve.

Lemne necesare și locuință în natură.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poftiți să-și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului și să se prezinte și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Sibiu, la 8 Februar 1927.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Hamba.

Emilian Cloran,
protopop.

Nr. 167/1927

(28) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Richișul, protopopiatul Mediașului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Sesiune parohială, pământ arător și fânaț, 11 jug. calitate bună.

3. Una vie de 1/4 jug. cu rod în folosința preotului.

4. Patru stânjini lemne de foc din pădurea comunală.

5. Casă parohială cu supraedificatele necesare.

6. Venitele stolare din nou satorite în ședința consiliului și a sinodului parohial dela 20 Februar 1927.

Doritorii de a ocupa acest post, își vor înainteze cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în termenul legal, având a se prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul, a celebra și cuvânta.

Mediaș, la 26 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Mediașului în înțelegere cu consiliul parohial.

Romul Mircea,
protopop.**Enciclopedia Română**de **Dr. C. Diaconovich**

în III Tomuri

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Nr. 70/1927

Concurs

(11) 3—3

Pentru întregirea parohiei de cl. III Idicui, protopopiatul Târnavă-mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție în «Telegraful Român».

Venitele parohiale sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat.

1. Sesiune parohială 27 jugăre pământ arător și fânaț, în apropierea comunei și foarte bună.

2. Lemne de foc pentru trebuința anuală a preotului.

3. Casă parohială cu 3 (trei) încăperi și supraedificatele economice în stare bună.

4. Stola obișnuită în comună.

Reflectanții la acest post sânt invitați a și trimită petițiile de concurs, provăzute cu documentele prescise de normele în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta și cuvânta.

Biertan, la 25 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Târnavă-mare în înțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Gheaja,
adm. ppsc.

Nr. 425/1926 ppresb.

(24) 3—3

Concurs

În baza § 63 din statutul organic, și în legătură cu § 23 pct. 5, cum și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul-național bisericesc al mitropoliei noastre sub Nr. 136 din 1887 § 7, conform ordinului cons. din 7 Iunie a. c. Nr. 4801 Pl., prin aceasta se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al tractului Zarand, cu sediul în Brad, devenit vacant prin abdicarea fostului protopop.

Viitorul protopresbiter va ocupa și postul de paroh în parohia primă din Brad.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt: Venitele după postul de paroh conform fasiunilor din coala B, venitele stolare și salariul dela stat, cum și venitele după postul de protopop cu întregirea dela stat, cum și locuința în casele tractuale.

Concurenții au să documenteze calificățiunea prescisa prin concluzul Nr. 111 din 1888.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, se vor înainteza P. V. Consiliu arhidiecezan în termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român», având a alătura și o tabelă de calificăție după rubricile indicate în regulamentul congresual § 12.

Concursele intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Brad, din ședința comitetului protopopesc al tr. Zarand, ținută la 2 Sept. 1926.

Pr. Alexandru Fugăț,
adm. ppresb.**Pavel Lazar,**
not. com. ppresb.

Nr. 97/1927

(16) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a Barcan, protopopiatul Oituz, jud. Brașov, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotația dela stat conf. celei B.

2. Una ferdelă (25 l.) porumb strujit, sau răscumpărarea în bani după prețul zilei, dela circa 400 familii.

3. Stola stabilită în ședința cons. par. din 27/I a. c. după exigențele de trai de azi.

4. Folosința sesiunii parohiale, 5 jug. fânaț, primit prin reforma agrară și eventuală întregire ce s'ar mai primi.

5. Locuința parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publicarea concursului.

Concurenții își vor înainteze cererile de concurs cf. protop. Cererile intrate după expirarea termenului nu se iau în considerare. Concurenții, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Barcan la 27 Ianuar 1927.

Poiana-Sărată (Oituz) la 31 Ianuar 1927.

Ion Rafiroiu,
protopop.**Publicațiune**

(29) 2—2

Repararea casei parohiale ortodoxe rom. din comuna Loamnăș, tractul Sibiu, se dă în întreprindere prin licitație publică, minuendă, și oferte închise statorindu-se suma de 80,000 Lei.

Licitația se fixează pentru ziua de 13 Martie a. c. 2 ore d. m. în localul școlii de stat din Loamnăș.

Doritorii vor înainteze oferte provăzute cu vadiul de 10% dela prețul de strigare, oficiului parohial ort. rom. din Loamnăș până la ziua de licitație.

Planul, devizul și condițiunile de licitație să pot vedea la oficiul parohial.

Loamnăș, la 2 Martie 1927.

Pr. Nicolae Dorca,
preș. cosiliului parohial.**Ioan Bara,**
epitrop-cassar.

Nr. 146/1927 protop.

(31) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III-a Mălancrav, protopopiatul Târnavă mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: 1/2 (jumătate) din toate venitele preoțești fasonate în coala B, ear până când se va întregi salariul dela stat, viitorul capelan va primi echivalentul salariului său dela parch conform obligamentului dat.

Ceice doresc a ocupa acest post, să-și înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc Târnavă mare în termenul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Biertan, la 22 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Târnavă-mare.

Nicolae Gheaja,
adm. ppsc.

(12) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. II Balomir, protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor dela stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I., porțiune canonică, dela 224 de familii câte 2 ferdele de cucuruz cu tuleu și câte o zi de clacă dela fiecare familie, și stolele obișnuite.

Daț, Balomirul de câmp, în șed. extraord. din 23 Ianuar 1927.

Ioan Mihal,
președinte.**Avram Fleșer,**
notar.

Nr. 21/1927, văzut și aprobat. Orăștie, 28/I 1927.

Vasile Domșa,
protopop.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15.—, plus spese de postă Lei 5.—

SEMINȚERIE**ARPAD DERI, Depozit de Semințe,**oferă semințele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură și cu rod**, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10

(127) 14—32